

KIÜRTÖS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Senváclavania sú hrdí na svoju minulosť

Senváclav leží hlboko v lesoch, mimo hlavných ciest. Napriek tomu sa nachádza v strede dejinných udalostí už viac ako 1200 rokov. Leží uprostred kráľovského sídelného trojuholníka Ostrihom, Budín, Vyšehrad. Všetko čo sa dialo na neďalekých kráľovských

trónoch bezprostredne ovplyvňovalo ľudí, ktorí žili na miestach dnešného Senváclavu. S účasní Senváclavania a sa hlásia k svojim predkom.

Naposledy, v sobotu 11. júna 2016 si pripomenuli, stretli sa a oslávili dva významné momenty zo svojej histórie. Zorganizovali 5. stretnutie paulínskych obcí (obcí, kde voľakedy sídlil paulínsky rád) a 2. slovenský (národnostný) deň. Paulínsky rád sa zrodil pred viac ako 700 rokmi práve v pilíšskych lesoch. V Kestúci, Huti, Mlynkoch, Budíne, ale aj vo vtedajšom Kékesi (dnes Senváclav) sa usadili členovia paulínskeho rádu. Stretnutie paulínskych obcí a slovenský deň otvorila omša v miestnom paulínskom kostole. Práve v tunajšom paulínskom stredisku sa v roku 1307 uskutočnilo stretnutie Matúša Čáka a pápežského legáta Gentilisa zastupujúceho kráľa Karola Roberta, ktoré zmiernilo ich nepriateľstvo. Účastníci osláv si pripomenuli tieto chvíle pred

pamätnou tabuľou v miestach bývalého kláštora oproti dnešnému kostolu. Nielen slovom a históriou je človek živý. Slávnostný sprievod obcou došiel na pravé poludnie až k starému ihrisku. Tu boli pripravené stoly plné občerstvenia

a javisko plné účinkujúcich.

A tak pri dobrom jedle (guláš z diviny a bravčového), koláčoch a vínku sme počúvali vystúpenia spevákov (najmä

speváčok) z miestneho pávieho krúžku, ale aj z Kóspallagu, Mlynkov a Kestúca. Na záver zaspievali a zahrli Výborníci (mládenci) zo Štúrova. Samozrejme organizátori nezabudli oceniť poďakovaním a „Pamätným listom“ jednotlivé „delegácie“ paulínskych i slovenských obcí predovšetkým za dobrú náladu, ktorú priniesli so sebou. Ďakujeme všetkým domácim senváclavským organizátorom. Slovensko-paulínske stretnutie sa podarilo. Prajeme úspech budúcim organizátorom stretnutia paulínskych dedín. A ja sa teším na ďalší slovenský deň v Senváclave.

FOTÓ: MÉMETH LÁSZLÓ

A pilisszentlászlóiak büszkék a múltjukra

Pilisszentlászló, mélyen az erdőkből, a főútvonalakon kívül fekszik. Ennek ellenére már több mint 1200 éve a történelmi események középpontjában található. A királyi székhelyek, Esztergom, Buda, Visegrád háromszög közepén. Minden, ami a közeli királyi trónok körül történt, körbeölelte az embereket, akik a jelenlegi Pilisszentlászló helyén éltek.

A jelenlegi pilisszentlászlóiak hagyományörzők, és büszkék elődeikre. Ennek szellemében 2016. június 11-én, szombaton, történelmük két eseményére emlékeztek. Megszervezték az 5. pálostalálkozót a községben (ahol valamikor a pálos rend székhelye) és a 2. szlovák nemzetiségi napot.

A pálosok rendje több mint 700 éve éppen itt a pilisi erdőkből született. Keszthelyen, Hután, Pilisszentkereszten, Budán és az akkori Kékesen (ma Pilisszentlászló) telepedtek le a pálos rend tagjai. A község pálos találkozó és a nemzetiségi nap a pálos templomban tartott szentmisével kezdődött.

Az akkori pálos kolostorban jött létre a békekötés

1307-ben Csák Máté és Károly Róbert megbízásából Gentilis pápai legátus között. A jelenlévők az akkori békekötésről emlékeztek meg a volt kolostor helyén elhelyezett emléktáblánál.

Pilisszentlászló dicső korszakára emlékező kíséret innét a helyi néprajzi és kolostori kómaradványoknál tekintette meg az igen komoly gyűjteményt.

A kíséret ezután a község központjában lévő Alapítók emlékművét tisztelte meg, ahol elolvashatta a község alapítóinak a névsorát. A másfél évszázadnyi török hódoltság után döntő többségben szlovákok kezdték benépesíteni a községünket. Később németek, magyarok, és szerbek és a Nagy Magyarország területén lévő

nemzetiségek is csatlakoztak az alapítókhoz.

Nem csak a történelmi szavakból él az ember. Az ünneplő kíséret délben érkezett a község régi sportpályára. Itt már elő voltak készítve az üdítő italok. Aztán a jó étel (vad és sertés pörkölt), kalács és bor mellett hallgattuk az énekeseket. A helyi Nefejejs énekkórust, és a meghívott vendégeinket Kóspallagról, Pilisszentkeresztről és Keszthelyről.

Nagy sikert arattak a Párkányból érkezett „Ozembuch” népzenekar” zenészei.

A rendezők minden segítőknek „Emléklappal” fejezték ki hálájukat az önzetlen segítségért.

Köszönet minden otthoni szentlászlói szervezőnek. A pálos találkozó és a szlovák nemzetiségi nap jól sikerült. Sok sikert kívánok a pálos települési találkozók szervezőinek.

Én meg reménykedve várom a következő szlovák napot.

fordította: Franyó Rudolf

Slovenská samospráva v Senváclave usporiadala 11. júna 2016 Slovenský národnostný deň, ktorý sa začal svätou omšou v miestnom pavlínskom kostole. V rámci vlastivednej prechádzky organizátori s hosťami navštívili pamätnú tabuľu na pamiatku stretnutia pápežského vyslanca Gentila a Matúša Čáka v roku 1308, ako aj miestnohistorickú zbierku a slávnostne odhalili pamätnú tabuľu slovenských znovuzakladateľov dediny. Na športovom ihrisku potom vystúpili slovenské kultúrne telesá regiónu.

- „A pálosok összekötik a magyar nemzetet Európával”

KEDVES VENDÉGEINK!

Kérem, engedjék meg, hogy mint az alapítók emlékművének kiötlője, kivitelezője, néhány szóval, a teljesség hitele nélkül ismertessem községünk kialakulásának körülményeit.

Mint az köztudott, községünk a hajdani Kékes a pálosoknak köszönheti kialakulását.

A 13. században keletkezett írás szerint, a Kékes patakja feletti dombon lévő vadászház, az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, a pálosok birtokába került. Ezekre az időkre datálható az akkor Kékesnek nevezett település kialakulása. Az Őzséb atya által összegyűjtött pilisi remetékből alakult pálosok a kolostor működéséhez szükséges munkálatokra ekkor szlovák ajkú családokat telepítettek kolostoruk környékére.

A mohácsi vészt követően településünk is a törökódulás áldozatául esett. Derék pálosaink a törökök elől északra húzódtak.

A 150 éves török hódoltság idejéből községünkről török adóösszeírás nem található, ez azonban nem

jelenti azt, hogy teljesen lakatlan lett volna ez a terület. A hiteles egyházi anyakönyvek, valamint a „Historia Domus” alapján a törökök kiűzését követő időkben, de leginkább a 18. század elején foglalták vissza a Pilisben lévő hajdani kolostoraikat, illetve azok romjait a pálosok.

Ekkor, már nevek szerint is bizonyítható a magukkal hozott szabadon költöző jobbágyok és zsellérek sokrétű nemzetisége. Az újonnan betelepült családok között, az Alapítók emlékművén igen szép hangzású magyar - Dombai, Kiss: német – Metz Gellen: Majnek és szerb – Dankovics családok nevei található. Mivel a családokat szlovákok által lakott területekből hozták, a beszélt nyelv is szlovák maradt.

Ezt bizonyítja az újonnan alakult település Senváclav, azaz magyarul Szent Vencel

elnevezése. Ez az elnevezés a mai napig megmaradt. Sokan teljes joggal csodálkoznak a hivatalos Pilisszentlászló elnevezésen. A

magyarázat pedig egyszerű: a betelepítést követő évtizedek elteltével épült templomunk védőszentje Szent László király lett. Sajnos derék szerzeteseink nem sokáig élvezhették a verejtékes munkával megépült művüket.

II. József, a kalapos király, többek között az egyetlen magyar alapítású és kedvelt pálos rendet is megszüntette. A 18. század végétől sokáig Szent – László néven található a korabeli feljegyzésekben. A későbbi 19. századi rendelet szerint az uralkodó vármegye adta a hasonló elnevezésű települések előnevét.

Ettől kezdve már Pilis-Szent-László elnevezéssel, de még külön írták.

Jelenlegi végleges írásformáját csak később kapta.

Visszatérve az emlékműre, még annyit szeretnék megemlíteni, hogy az országos szinten is párját ritkító alkotás a községi önkormányzat és a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat összefogásának ékes bizonyítéka. Ugyanakkor köszönettel tartozunk azoknak a szorgos – dolgos kezeknek, melyek önfeláldozó munkával rendbe tartják környékét, és virágokkal díszítik.

Az Alapítók emlékművénél tartott beszédem vázlata

Franyó Rudolf

Fotók: Jozef Schwarz

Hírek a községházáról

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő – testülete 2016 május 24-én ülést tartott. Az ülésen minden képviselő jelen volt. Hivatalból jelen voltak az ülésen: dr. Gerendás Gábor jegyző, Bartha Enikő irodavezető. Tóth Attila polgármester köszöntője után a Képviselő-testület a napirendet elfogadta.

1. Tájékoztató két ülés között történt eseményekről

Előadó: Tóth Attila polgármester: felkérte dr. Illés György alpolgármestert, hogy a pálos találkozóval kapcsolatban mondjon pár szót. Dr. Illés György alpolgármester elmondta, hogy Rudolf János képviselőtársával közösen vállalták, hogy megszervezzék a Pálos találkozót. Ismertette a tervezett programot, amely közben elkezdődik a

nemzetiségi találkozó programja is. Többek között megemlítette, hogy a pálosoknak köszönhetően alakult meg Pilisszentlászló. Tóth Attila polgármester elégedetten nyilatkozott a május elsejei programról. Ismertette a falugondnoki szerződést, valamint 20 db szemetes kuka elhelyezését a faluba és egyéb falut szolgáló eseményt. A tartalmas tájékoztatót a Képviselő-testület tudomásul vette.

2. Jelentés a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról

Előadó: Tóth Attila polgármester Az egyik határozat végrehajtása megtörtént. A másik határozat végrehajtásának új határideje 2016. június 30.

3. Sürgősségi indítvány Pilisszentlászló község közbiztonsági és bűnmegelőzési koncepciójáról

Előadó: Tóth Attila polgármester: ismertette az előterjesztést: A napirend megszavazása előtt már részletezte, hogy miért volt szükséges az előterjesztést sürgősséggel a Képviselő-testület elé terjeszteni. A Képviselő-testület a határozati javaslatot 6 igen, 1 tartózkodik szavazattal elfogadta.

4. Előterjesztés a Pilisszentlászlói Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesülettel kötendő együttműködési megállapodásról.

Előadó: Tóth Attila polgármester: ismertette az előterjesztést, majd megadta a szót Mihics Józsefnek, a Pilisszentlászló Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnökének.

Mihics József elnök úr felolvasta három oldalas jelentését az egyesület eddigi közhasznú szolgálatairól, amely tizennyolc eddig elvégzett ténykedéséről szólt. A Képviselő-testület munkájához sok sikert kívánva, átadta az egyesület alapszabályát a polgármester úrnak. A Képviselő-testület, megelégedése jeléül a határozati javaslatot egyhangúlag elfogadta.

5. Előterjesztés Pilisszentlászló Község Önkormányzata közbeszerzési és beszerzési szabályzatának módosításáról

Előadó: Rudolf János képviselő: olyan javaslattal állt elő, amely szerint, bizonyos értékhatár felett csak kizárólag a képviselő-testületi döntéssel történhessen a vállalkozó kiválasztása. Minden esetben azonban természetesen a helyi vállalkozók helyzetbe hozásáról szó van.

Tóth Attila polgármester: szerint Rudolf János képviselő úr előterjesztése a legkegyetlenebb napirendi pontjuk.

Rudolf János képviselő: „*elmondta, hogy tavaly augusztusban merült fel először; akkor döntöttek arról, hogy közbeszerzési értékhatárig a polgármester 3 ajánlatot bekérhet, akkor megkérdezte a testület tagjait, hogy ki tudja mennyi az értékhatár; senki nem tudta a polgármester úr sem. A jegyző úr segített ebben, hogy tudják, miről*

döntött a polgármester, az milyen összegű. Akkor megállapodtak, hogy módosítják a közbeszerzési szabályzatot. Szépen le van írva, hogy a helyi vállalkozók versenybe léptetését elősegíti. Eddig viszont nem a helyi vállalkozók nyerték meg a közbeszerzéseket. Neki nincs módja, hogy beszerzésekről értesüljön, és a polgármester úr javaslata alapján ezután sem lesz módja, hiszen ilyen apróságok, hogy következetesen a bruttó javaslat, amit nettóra kijavítottak. Folyamatosan a nettóra javították a bruttót. De az önkormányzat bruttóban fizet”.

Hicsák János képviselő: az önkormányzat nem tudja visszaigényelni az Áfá-t.

Rudolf János képviselő: akkor ezután is, ha a képviselők jónak látják, akkor a polgármester bekér 3 ajánlatot akitől akar, 6 millió 350 ezer forintig ő fog dönteni, afölött közbeszerzést ír ki. Tavaly egy meghívásos közbeszerzése volt a falunak. Azt a vállalkozót hívta meg, akit jónak látott. Építési beruházásnál 19 millió 50 ezer forint a határ. De koncesszió esetén már 127 millió forintig a polgármester úr dönthetett. Holott 80 millió forint volt a falu költségvetése.

Ehhez a napirendi ponthoz, a továbbiakban **Tóth Attila** polgármesternek 56, **Rudolf János** képviselőnek 40, **dr. Illés György** alpolgármesternek 20, **Hicsák János** képviselőnek 7, **Kiss Mónika** alpolgármesternek 5, **Petkó Gábor** képviselőnek 3, **Vanyák Imre** alpolgármesternek 2 hozzászólása volt.

dr. Gerendás Gábor jegyző: elmondta, hogy a teljes egyebek napirendi pontot meg kell beszélni és utána folytatódik a testületi ülés, és az ülés végén már nincs „egyebek” napirendi pont.

Tóth Attila polgármester: az ügyrendi javaslatot szavazásra bocsátotta, melyet a testület 7 igen szavazattal elfogadott.

6. Egyebek

Tóth Attila polgármester: először a jegyző úr segítségét kérve, megmutatta a levelet, amit a Dankovics István adott át neki.

Dankovics István lakos, Kékes utca: „*szeretnék*

egy megjegyzéssel élni, hogy ismerjék meg a képviselők és a jelenlévők a körülményeket, szeretnék egy pár mondatot szólni az ügyről. Azért szeretném először elmondani a véleményemet, hogy befolyásoljam a majdani döntést”.

Tóth Attila polgármester: mivel nem lesz döntés, ezért nem befolyásol semmit a hozzászólása. A véleményének nincs súlya, a döntésnek van. A döntés már megszületett ebben az ügyben.

Dankovics István lakos, Kékes utca: Nem kapott az előző testületi döntésről semmilyen dokumentumot.

Tóth Attila polgármester: kapott, mert május 9 –én átvette. **Dr. Gerendás Gábor** jegyző úr: szólni szeretett volna, de a nagy hangzavarban elvesztek szavai.

Dr. Illés György alpolgármester segíteni próbált és rendre utasította az elégedetlenkedő lakosokat.

Dankovics István lakos, elmondta, hogy a Kékes utca az 1980 – as években épült meg, erről legtöbbet **dr. Illés György** tud, hiszen akkor lehetett VB. titkár titulusa. Az meg nem igaz, hogy édesapja a traktor vagy dózer alá feküdvé akart nyomatékokot adni az útépités elleni tiltakozásának. Ezt még sok hozzászólás, majd polgármester úr javaslatát egyhangúlag elfogadva, öt perc szünet következett.

Petkó Gábor képviselő: már nincs messze a HÉSZ miatti felülvizsgálat, ezért szerinte ne hozzák vissza testület elé ezt az ügyet.

Rudolf János képviselő: szeretne volna, ha visszakerülne a testület elé, mert nem tudta, hogy milyen körülmények vannak az út körül.

Tóth Attila polgármester: visszakerül testület elé az ügy. Sajnálta, hogy **Rudolf János** nem ismeri az ügyet, amit az előző hónapban megszavazott.

Végül úgy határoztak, hogy majd később határoznak.

Az egyebekben szó esett az új utcatáblák elhelyezéséről. A sátor használatról, amit ildomos lenne, ha mindig ugyanaz – ugyanazok állítanak fel. Szóba került az iskola ereszesatorna tisztítása. Néhányan a falugondnoki szerződés részletei iránt érdeklődtek. A polgármester úr minden érdeklődőnek korrekt választ adott. Ezt még számos napirendi pont követte számos hozzászólással.

dr. Gerendás Gábor jegyző. Felkérte a képviselő-testületet hogy az előterjesztésben szereplő, eredeti

határozati javaslatról szavazzanak.

Hicsák János képviselő	igen
dr. Illés György alpolgármester	nem
Kiss Mónika alpolgármester	nem
Petkó Gábor képviselő	nem
Rudolf János képviselő	igen
Tóth Attila polgármester	nem
Vanyák Imre alpolgármester	igen

Dr. Gerendás Gábor jegyző: a szavazás eredménye 3 igen, és 4 nem, vagyis ezt a javaslatot sem fogadta el a képviselő - testület. Tehát marad a tavalyi közbeszerzési szabályzat.

Tóth Attila polgármester: egyéb kérdés, észrevétel nem lévén, megköszönve a Képviselő-testület munkáját, az ülést 22.05 órakor bezárta.

Pilisszentlászlói V. Pálos települések találkozója Szlovák Nemzetiségi Nappal egybe kötve

Június 11-én, szombati napon a Szentendrei Rendőrkapitányság és a Polgárőr Egyesületünk közösen biztosította, a községünkben megrendezésre került „V. Pálos települések találkozója” rendezvényt. Egyesületünk a helyi körzeti megbízottal, illetve önkormányzatunk képviselőjével előzetesen egyeztetett arról, hogy a találkozót gépjárművel felkeresők forgalomszervezése, a gépkocsik parkoltatása, a nem helyi résztvevők útbaigazítása milyen módon történjen. A rendőrség részéről a pilisszentlászlói körzeti megbízott, Kuczmog József rendőr főtörzsszázados és a leányfalui körzeti megbízott, Poór István r. tzs. vettek részt, míg a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület részéről Vinkler László, Mihics Krisztián, ifj. Rudolf János, Solláry Józsefné, Sárai György, Mihics József voltak a résztvevők, valamint nem egyesületi tagként Bognár Alexandra és Mikula Albert segítők vettek részt. Ki kell emelnem Vinkler László egyesületi tagtársunk

rátermettségét, felkészültségét, akinek jelentős rutinja van a gépkocsik parkoltatásában. A találkozóhoz az időjárás kegyes volt. A rendezvény lebonyolításában résztvevők jól, udvariasan, de határozottan együttműködtek egymással, nem volt fennakadás. A gépkocsik, buszok parkoltatása szakszerűen lett biztosítva. Az eseményen résztvevő vendégek elismerésüket és elégedettségüket fejezték ki a helyszínt biztosító egyesületi tagjainknak, akik a rendezői feladatokat is ellátták. Pilisszentlászlón régen került ilyen komoly esemény megrendezésre. Köszönet jár a szervezésben részt vevőknek - különösen Rudolf János helyi képviselőnek, a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzatnak, dr. illés György alpolgármester úrnak és nem utolsósorban Polgárőrségünk oszlopos tagjainak, akik munkájukkal hozzájárultak-e komoly esemény zökkenőmentes lebonyolításához.

*Mihics József
egyesületi elnök*

Fotó: Mihics Krisztián

Szentlászló testvértelepülések XXI. találkozója

Szentlászló testvértelepülések XXI. találkozója

A Kárpát-medencei Szentlászló nevű települések találkozója idén Jászszentlászlón került sor. Pénteken délelőtt autóval indultunk Pilisszentlászlóról Hornyák Józsefné Manyika Német Lászlóné Borika és társammal. A másik kocsival utazó dr. Illés Györggyel és kedves nejével a megbeszélés szerinti időben találkoztunk Kiskörösön, Petőfi szülőházánál. Az igen kedves teremőr asszonytól sok új dolgot tudtunk meg a legnépszerűbb népi költőnkéről. Többek között azt, hogy Petőfi szülőházát a szülők mindössze két évet bérelték. A másik igen értékes közlése, hogy Petrovics Sándornak született költőnk hivatalosan csak alig húszéves korában tagadta meg családi nevét és vette fel a Petőfi előnevet... A kora délutáni órákban érkezünk Jászszentlászlóra, ahol vendéglátóink nagy szeretettel fogadtak bennünket. Nem volt könnyű dolguk a rendezőknek, hiszen 14 település kétszáz vendégéről kellett gondoskodniuk. Elszállásolás után végignéztük az igen tartalmas esti műsort.

Szombaton a híres-nevezetes Bugacpusztára vittek vendéglátóink, ahol csodálatos népies lovasbemutatót mutattak be tiszteletünkre. A bemutató után szabadprogramon belül mindenki tetszés szerint kocsikázott a pusztában, vagy a lombos fák árnyékában ülve hallgatta a tárogon és különböző népi „hangszeren” játszó népi előadóművészt. A finom ebédet tartalmazó, faültetéssel egybekötött műsor követte.

Ünnepélyes faültetés

Rövid kivonat Nagy András polgármester úr faültetés előtti beszédéből.

Beszédeket hallgatni nem a legkellemesebb feladat. Sokszor nem is érti az ember, miről beszél a szónok. Azért, hogy okosabbnak látszanak így beszélnek. „intellektuális őszinteségem kötelez arra, hogy közöljem, miszerint extrovertált

láböltözetednek fundamentális szférája parciális defektust mutat, melynek hatására láthatóvá válik a pszichológiai background”, ahelyett, hogy azt mondanánk, „haver, lyukas a nadrágod”. Kedves vendégeink, ebbe a találkozóba sem kell belegondolni mást, nem szól másról, csak a barátságról, az összefogásról és az egymás segítségéről. Aki hosszútávra tervez az fát ültet és mivel a kapcsolataink is hosszútávra szólnak, sőt a barátság, mint az idő, örök, ezért mi itt létrehozuk a Szent László ligetet. Jászszentlászló lakói gondozni fogják ezeket a fákat őrizve emlékét találkozásunknak. Kérem a települések képviselőit a fák elültetésére.

Minden résztvevő település képviselői a tölgyfaoszlopra elhelyezett településjelző tábla mellett előre kiásott gödörbe ültették el a facsemetét.

A faültetés után következett a nap fénypontja:

Szent László szobor leleplezése

A Jászszentlászló községháza előtti tér zsúfolásig telt. A Szentendrén lakó művész úr személyesen is tiszteletét tette alkotása leleplezésének ünnepélyére. Igen nagy elismerés illeti a hagyományőrző ruhában megjelent testőrök fegyelmezett, a nagy meleggel dacoló, kitaró helytállásukat. A jelenlévő nézők és szereplők kitarása úgyszintén dicséretre méltó.

Íme Nagy András polgármester úr dicséretes stílusban megszerkesztett és előadott beszéde:

Kedves Vendégeink!

Szeretettel és tisztelettel köszöntelek Benneteket Jászszentlászlón. A mai nap többszörösen is ünnep a számunkra, hisz barátok látogattak meg bennünket. Ti mindig szívesen látott emberek vagytok itt a Kiskunság szívében. Egy évvel ezelőtt nagy megtiszteltetés érte kicsiny falunkat, amikor úgy döntöttek a települési delegációt vezetőik, hogy a "Kárpát-medencei Szent László települések huszonegyedik találkozója" mi

rendezhetjük meg. Jászszentlászló és az itt élők folytatni akarják azt a nemes hagyományt, amit Kovács Sándor nyugalmazott polgármester úr megálmodott és összefogással megvalósított. Folytatni, elmélyíteni a barátságot, közösen kitalálni megoldani a ránk nehezedő problémákat, és ami a legfontosabb, segíteni azt, aki valamilyen gonddal, nehézséggel küzd. Mi a barátságunk alapja? Azok a közös emberi értékek, amik jellemezték Szent László királyunkat, mert hiszem, hogy ezek az értékek fontosak a számunkra ezért is van a településeink nevébe is belefoglalva az Ő neve. I. László, azaz Szent László királyunk kapcsán meg kell említeni, hogy az Ő korában élte virágkorát első ízben a feudális Magyar királyság, mely ez időben erősödik meg. Nevéhez fűződik az állam megerősítése melyet a törvényei bizonyítanak és ezeket vasszigorral, ha kellett, vérrel tartatott be. Méltán lett településeink névadója. Az Ő jellemvonásai közül sok megtalálható a falu mai lakói a most élő Szentlászlói emberek között is.

A beszédem elején említettem, hogy többszörösen is ünnep számunkra ez a mai nap. A mai szűkös anyagi lehetőségek miatt ritkán fordul elő, hogy egy köztéri szobrot, egy műalkotást leplezzen le egy település. A Ti voltotokból most Jászszentlászló egy műremekkel gazdagodik, mely megfelelő módon állít emléket nem csak dicső

királyunknak, hanem annak az eszmének is, melyet ez a találkozó képvisel. Nekünk pedig Szent Lászlói lakosoknak Erdélytől Magyarországon, Horvátországon át Szlovéniáig egy iránymutatás az összefogásról és a barátságról. Ezen, gondolatok kíséretében kérem meg Kovács László és Papp József nyugdíjas polgármester urakat a szobor leleplezésére.

Fotó: Franyó Rudolf

Az ünnepi szoboravatást követően a résztvevő települések polgármesterei a község háza tanácstermében megbeszélést tartottak és megbeszéltek, hogy jövőre Búcsúszentlászló fogja megrendezni a Szent- László települések XXII. Találkozóját.

Franyó Rudolf

Haluskafőzés a község háza udvarán

fotó: Dombai Gáborné

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat 2016. július 2-án szombaton délutánra meghívta a pálos nap megrendezésében segítő személyeket. A rendezők már a délelőtti órákban gyülekeztek a Szlovák Házban. Többen érkezünk, hogy nekiálljunk az előtte megbszéltek

alapján megvásárolt anyagok feldolgozának. Minden jelenlévő megtalálta a magához való munkát. A férfiak aprították a Községi Önkormányzat által biztosított fát, majd tüzet raktak az üstházakon elhelyezett vízzel telített üstök alá. Az asszonyok pusolták reszelték a krumplit. A férfiak vagdalták és pirították a szalonnát. Miután össze lett keverve a reszelt krumpli a megfelelő mennyiségű liszttel. Derék asszonyaink a hagyományos módon fadeszkáról, kanakkal szaggatták a forrásban lévő vízbe a haluskának való keveréket. Ez a módszer nem volt szokatlan számunkra, hiszen Terhelyen ahol néhány héttel előtte dobogói helyezést értek el, ott csak így volt szabad szaggatni a szlovákoknál népi eledelnek számító haluskát. Három nagy edényre

való haluskát szaggattak. Erre azért volt szükség, hogy háromfélét tudjanak majd kikeverni. Az egyikben a hagyományos juhtúróból, a másikban tehéntúróból, és a harmadikban savanyított káposztából készítették a nagy sikert aratott hagyományörző ételeket. Mindhárom elkészítési mód még a mai napig is nagy gyakorisággal bír, és Szlovákián túl is igen kedvelt ételnek számít. „A puding próbája az evés” – szól a mondás. A Szlovák Házban szépen megterített asztaloknál gyönyörűen tálalt ételt fogyasztó meghívott vendégeinktől csak dicséretet kaptunk. A meghívott

szlovák vendégeink közül Jozef Schwarz, igen komoly beosztású állami tisztivélő, miután evett mind a háromféle ételből, azt nyilatkozta, hogy Szlovákiában a „brindzové haluski” őshazájában is ritkaságszámba megy az ilyen ízletes és gondosan elkészített haluska.

- Nyugodtan indulhatnak a szeptember elején Vanyarcon megrendezésre kerülő országos haluska fesztiválon – dicsérte mosolyogva asszonyainkat. Ez valóban egy jól szervezett közösségi szellemet tükröző csapatmunka volt.

Az is a csapatmunka része, hogy a Községi Önkormányzattal együttműködve dolgoztunk.

Ehhez még meg kell említenünk, hogy a finom italokat az önkormányzattal kaptuk. A jó szervezés által jól sikerült rendezvényen az önkormányzat részéről jelen volt: Tóth Attila polgármester, Illés György alpolgármester, Rudolf János képviselő, Hicsák János képviselő és Petkó Gábor képviselő.

Községünk szlovák önkormányzata nevében ezúton is mindenkinek köszönöm a segítő szándékú együttműködést.

	kis macska	nem egészen spékell!	étkezési, röviden	voltampér jele		árok eleje!	a suta párja, balkezes	1	
pilisi község					legerősebb kártya római 1				örzéssel megbízott személy
l....., juhtejből készült túró						vizes csapadék			
kimondott C						kamionok jelzése			
Agárdi Károly						elektron-volt jele			rosszabbá tevő
	spanyol gk. jele magán hord					áru értéke daktilus eleje			
római 5		várok....., egy ideig várna				DON keverve nem teljes káosz			
viola része			m....., kicsike	mely szeméyek	fordított nyak római 50				
2								thai földi gk. jele üres tok	
ételt fogyasztani					férfinév (07.02.) urán vegyjele				
nem szak-képzett							káosz kezdete		AUTOR: Gregor Papuček

KERESZTREJTVEŒY

Kedves megfejtőink, ez a keresztrejtvény a betyárokról szól. A leghíresebb szlovák betyárt Jánošíknak hívták. Jóllelkű, igazságos ember volt. Vadászni csak a gazdagokra járt, és amit elvett tőlük, azt a szegényeknek adta. Hogy ezt a betyárt ismerik, azt elárulja a híres szentlászlói Jánošíkova krčma (Jánošík kocsmá). Láthatják őt a keresztrejtvény ablakában is. Az összegyűjtött pilisi népmesék (DROTÁR PODROTUJE SLNEČKO) c. könyv 217. oldalán is találunk egy Jánošíkov buk (Jánošík bükkfája) c. mesét, amely így kezdődik: „Vannak a pilisi hegyekben a (megfejtés 1. és 2. része). A megfejtést, azaz hogy mik vannak a pilisi hegyekben, névvel, laccímmel ellátott borítékban kérjük a Jánošíkban leadni. A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Z básní Gregora Papučeka**Gregor Papuček verseiből****Jarná idyla****Tavaszi idill**

Radostne zahučali
hory a sľubovali
jarný svet s lúčkou spevevou.

Örömmel felzúgtak a
hegyek és ígérték, hogy
jön már a tavaszi világ.

Voz času zvyšky zimy
odniesol a za nimi
vodička tiekla koľajou

Az idő nagy szekere
elvonszolta a telet
víz mosta a kocsi nyomát.

Slniečko zapiekalo,
trávičku zobúdzalo,
nôtili vtáčiky vesele.

Sütött a nap melege,
kikelt a fű serege,
sok madár fújta a zenét.

Spevy, čo čvirikali,
lesom sa ozývali
šibalským vánkom nesené.

Csiripló nótájukat,
erdei visszhangjukat
a szellő vitte szanaszét.

V záhrade na jabloni
vetvičiek húp sa kloní,
kolíše púčky schované.

A kerti almafákon
hintáztatja az ágon
a szellő a rügycsapatot.

Pod plotom nedočkavo
snežienku pobožkalo
slniečko zamilované.

A nap a hóvirágnak
szeretett virágának
a kertben egy puszit adott.

V daždi**Esőben**

Z neba hustý
dáždik padá.

Esik eső
csak úgy szakad.

Urobil nám
z drobných
kvapiek
vodohada.

Lett belőle
apró
cseppes
kígyópatak.

Moknú hory,
lúky, lazy...

Erdő, rét és
tanya ázik

Vodný had sa
po koľaji
dolu plazí.

Vízi kígyó
kocsikerék
nyomán mászik.

Vybrané z radu oblíbených básní

Gregor Papuček :

ESTÉNKÉNT

Esténként,
amikor töredeznék a gondolatok,
úgy raknám össze a szavakat,
hogy magukra találjanak,
kik nem tudják,
hogy ők már nem ők;
hogy levessék
az alattomos múltban megkopott,
kicsinyhitűségtől átázott ingüket.

Esténként,
mikor a fáradtság álomba süllyeszt,
szavaimmal
beleharangozom
a sűrűsödő sötétségbe,
nehogy örökre
elaludjatok nekem.

PO VEČEROCH

Po večeroch.
keď sa myšlienky lámu,
chcem skladať slová dohromady,
aby našli seba tí, ktorí nevedia,
že oni už nie sú oni,
aby vyzliekli
malovernosťou
presiaknuté košele
odeté v záľudnej minulosti

Po večeroch,
keď ma únava do spánku ženie,
chcem zvoniť
slovami
do hustnúcej tmy,
aby ste mi naveky
nezaspali.

Uhordoxia

A látszat nem csal. Az abnormális szó, abnormális viselkedést jelent. A fordított adatokból azonban fordított eredmények jönnek ki. Az ilyen populációk életképesek, de reprodukcióképtelenek. Az evolúció egy lépésben kiszelektálja őket. Az abnormális, tablettás, világűtleveles társadalomról kiderült, hogy reprodukció képtelen. Ellentétben az ortodox muszlin világgal, ami folyamatos népességrobbanást produkál az ultrakonzervatív maradiságával. Mindent lehet fordítva is csinálni, de úgy nem működik. Ma minden főzőműsort férfiak vezetnek, mialatt a nők katonáskodnak. Az eredmény, mialatt a nők katonáskodnak. Az eredmény: katasztrófa. A kopasz nők és copfos férfiak a NATO - ban nem viaszorítják, hanem beszállítják a megszállókat. A keresztény oroszokat fenyegetik, akik már a tengerpartról és sípályákról is hazamentek. Ezalatt a muszlinok fegyvertelenül egyenlőre, de gyerekeiket maguk előtt tartva veszik át a keresztény területeket. A „parti őrség” Európába szállítja őket, a hazaszállítás helyett. A pápa folyamatosan szidja a kerítésépítőket, de a Vatikán körüli falat nem bontja le. Merkel a saját népe ellen harcol az invázorok helyett. Obahama ezt helyesli, és az ENSZ főtitkár is. A fehér elnökjelöltet viszont mindenki rasszistázza. Nyolc

év néger elnökség után. A Kojak sorozatot újraforgatták néger főszereplővel. A keresztény világ bebizonyította, hogy minden létező munkát a nők is el tudnak végezni. Emiatt „természetesen” nincs idejük gyereket szülni. Se baj, majd átadjuk a világot a muszlimoknak. Az én időmben is idegőrlő helyek voltak a laktanyák, de azóta már tele vannak tablettás nőekkel is, kiszorítva a férfiak többségét. Aki azt hiszi, hogy a laktanyák erkölcsi fertők, azoknak igazuk van. Azok. Az orvostudomány persze csak a fogamzást tudja kiküszöbölni, a fertőzéseket egyre kevésbé. Diszfunkció! A művészetben Picasso volt az első, aki a gyönyörködtetés helyett az undorkeltést bevezette. Nem éhen halt, hanem dúsgazdag lett vele. Határőrizet helyett teljes ellátással fogadja Európa a megszállóit. A mindent ingyen kapók pedig kiszorítják az eltartókat és a fizető turistákat. Európa az egész világnak fizetni akar, hogy minden terrorista koldus kegyelmét megszerezhesse. A trópusokon örök nyár van. Az örök tél országai még el is akarják tartani őket. Az SZDSZ szabad nem választással „fenyegette” a lakosságot. Eltűntek. Mi „csak” évi ötven ezerrel vagyunk kevesebben. Hiába, fordítva nem lehet örökké élni.

Losnci Miklós

A legutolsó völgy

25 ezer évvel időszámításunk előtt Európát még a Neander – völgyiek lakták. Egy hideg éghajlathoz alkalmazkodott embertípus. Minálunk alacsonyabb, de izmosabb, viszont azonos agytérfogatú alfaj! Afrika irányából azonban, a mai közel – keleten keresztül megjelent a Cro – magnoni ember. Először Kis – Ázsiát, a mai Törökországot népesítette be, majd tovább nyomult Észak – nyugat felé. A őslakók csapdába kerültek. Egyetlen évezred alatt egészen Dél – Spanyolországig hátráltak. Ott találták meg a legutolsó régészeti maradványaikat És eltűntek. Időszámításunk előtt 24 ezer évnél fiatalabb leleteik már nem léteznek. Nem tudták feltartóztatni a Dél – Keletről érkezett áradatot.

A mai európaiak hasonló csapdába kerültek.

Németországban a keresztény párt a Keresztény Demokratikus Unió (CDU) több mint egy milliő muszlimot hívott be egyetlen év alatt.

A pápa húsvétkor „a szegénység ellen menekülők mellett prédikált, a sanyargatott bennszülöttek helyett. A 400 milliós Európa képtelen etetni az egész világ 8 milliárdos, hússzoros létszámú emberiségét, ha mindenkinek joga van ott élni, ahol akar, akkor Svájcban beszakad a földkéreg. Ennek ellenére a svájci népszavazás elvetette azt a reális követelményt, hogy a bűncselekményt elkövető magszállókat ki lehessen toloncolni. Kölnben migráns párti polgármestert választottak fél éve. Két hónapra rá ezeregyszáz atrocitás történt egyetlen éjszaka. Az ENSZ főtitkára nyíltan harcol a kerítések ellen, pedig azok nélkül sem munkahelye,

sem irodája nem lehetne. A pápa Mexikóban, Kubában és az USA – ban is nyíltan harcolt a kerítések ellen.

Aki volt valaha a Vatikánban, emlékszik, hogy ezt a fél négyzetkilométeres államot több méter vastag és 5 – 10 m magas kőfal veszi körbe. Nem csak átjárni lehetetlen, hanem átnézni is. Ötezer forint körüli összegért délutánra be lehet jutni, fél napi sorban állás után, de éjszakára, napokra, hetekre, hónapokra, évekre, évtizedekre, évszázadokra,

évezredekre senki nem maradhat. Legkésőbb este mindenkinek távozni kell. A CDU legyen keresztény párti, a pápa értünk harcoljon, a NATO védjen meg minket, azért kapják a csillagászati összegű fizetéseiket. A megszállás megállítása katonai feladat. A NATO hajói, katonái ezért vannak.

Mindenkit vissza kell szorítani a saját országáig.

Losnci Miklós

Aranycsapat – „Álomcsapat”

A huszadik század elején egy sportoló akár több sportban is egyetlen olimpián belül bajnok lehetett. Ez ma már lehetetlen. A múlt században évente 1% -al, jobb teljesítményt kellett nyújtani például az úszásban. Eleinte ez nem volt nehéz. Mára viszont már tapadásgátló, síkosító kezeslábas kell az „olajozott” győzelemhez. Az aranycsapat meccsei mai szemmel nézve lassított felvételnél tűnnek. Mindenkinek megvolt a „szöge,” helye, embere. Fele annyi kilométerrel meccsenként kétszer előrébb lehetett végezni (jelképes fizetésekért, útlevelért). Amikor az aranycsapat elvesztette a berni világbajnoki döntőt, úgy kellett őket visszacsempészni az országba, mert az ezüstérmük miatt nyilvános lincshangulat volt, össznépi elégedetlenség. Pedig ha megadták volna az érvényes góljainkat, mi lettünk volna a világbajnokok! Futballban kétszer lettünk olimpiai bajnokok. NAPPALI FOCIBAN.

Az éjszakai külön sportág. Én személy szerint nappal szinte „mindenre” képes vagyok, de éjszaka szinte "semmire". Egy profi versenysportolónak tilos lenne az éjszakázás. Főleg az éjszakai versenyzés, ahol 300% -ot kell produkálni órákon át. „Öcsi bácsiék” minden meccsüket helyi idő szerint délután ötkor játszották, akárcsak az olimpiákat nyerő válogatottaink. Sötétedés után már aludtak, mint az öttusázók, úszók, futók, birkózók, súlyemelők, bokszolók, stb. Kokó éjfélkor kezdte a bokszmeccsét a chilei Csakonnal, ami neki reggel kilenc órát jelentett. Lehet így bokszolni – igen. Lehet így nyerni – nem! Éjfélkor

fele annyi fekvőtámaszt tudunk kinyomni, mint délben.

A nyugat – európai csapatok sötétedés után még csak félálomban vannak, de a kelet – európaiak már igazán „ÁLOM” CSAPATOK, mert mi egy, a románok kettő az oroszok három órával beljebb vannak az éjszakában, mint a németek, franciák. A nyugatiak győzelme garantált. Ibériában: Spanyolországban este 9 órakor még csak este 7 óra van. Ráadásul ott a hőség miatt a boltok 18-23 –ig tartanak nyitva. 21 óra Izland fővárosában 17 órát jelent. Az „aranycsapatunk” meccseinek kezdési idejét. A délutáni meccseinket „hoztuk”, de a legelső éjszaka kiestünk a nyugati Belgiummal szemben.

Losonci Miklós

Vendégszereplés

Énekkarunkat az a megtiszteltetés érte, hogy idén is meghívták Párkányba, a hagyományos Cyrill Metód hittérítő testvérpár ünnepségre. Az ünnepség Párkány gépkocsiforgalom elől elzárt főterén lett megtartva. A megnyitó beszédet követően Senváclav – Pilisszentlászló énekkarát szólították a főtér közepén felállított színpadra. Asszonyaink minden daluk eléneklését vastaps követte, így néhány lélegzetvételre is jutott idejük. Ezután Mlinky – Pilisszentkereszt zenével kísért vidám népdalai következtek, melyek mosolyt fakasztottak az igen nagyszámú szlovák-magyar nézőközönség arcára. Ezt követően vendéglátóink harmonikaszó kíséretében komoly, szívhez szóló hazafias népdalcsokra következett.

Felvidítani a színpad körüli sokadalmat, a kesztölczi tizenégy éves Geiszter Dóra harmonikavirtuóz leányzó lépett fel vidám népdalaival. A fiatal

tehetség előadását vastappsal díjazták a nézők. A közeli településről érkezett asszonykórus többszólamú, komoly előadásával kápráztatta el az egyre nagyobb számú közönséget. Vidám befejezésként a nálunk is ismert „Ozembuch” ének és zenekar adta meg a további jó hangulatát az ünnepélynek. A nézők közé keveredve, a nagyérdeművel együtt ropták a táncot. Az előadás végén a vendéglátóink minden fellépőt és kísérőiket a székházukba invitálták, ahol nagyon finom vacsorával kedveskedtek minden jelenlévőnek. További meglepetésünket az okozta, mikor Jaroslav Marek, a Slovenská Matica elnöke közölte, hogy az utazási költségeket is a vendéglátóink állják.

Fotók: Franyó Rudolf

Franyó Rudolf

fotók: Franyó Rudolf

Mislenky o bratov

Už je 1160 rokov od toho ako vznikol Rastislavov plán a pripravil sa príchod solúnskych bratov na Veľkú Moravu.

Solúnsky bratia svety Cyril a sv. Metod patria medzi najvýznamnejších misionárov kresťanstva. Ich pôsobenie na Veľkej Morave priamo alebo nepriamo ovplyvnilo cirkevno – kresťanskú kultúru celej východnej Európy.

/Pripomíname, že pápež Ján Pavol II. vyhlásil v decembri 1980 solúnskych bratov spolu so svätým Benediktom za spolupatrónov Európy./

Keď sa po Mojzírovi dostal na čelo Veľkej Moravy v r.846 knieža Rastislav, na území ležiacom v jadre tejto ríše, teda v povodí riek Moravy a Nitry, sa začalo šíriť kresťanstvo už okolo r.800. Prvými misionármi boli írsko-škótski mnísi a nemeckí kňazi. Knieža Rastislav sa rozhodol získať misionárov, ktorý by neboli z Nemeckej ríše a hovorili by ľudu zrozumiteľným jazykom. Z Ríma však jeho prosbe nevyhoveli, preto sa so svojou požiadavkou obrátil do Carihradu na cisára Michala III. slovami: „Keďže náš ľud pohanstvo odvrhol a kresťanského zákona sa drží, a nemáme učiteľa takého, čo by nám v našej reči prvý vieru kresťanskú vysvetlil, aby aj iné kraje keď to uvidia nás napodobnili.“ Cisár Michal III. vyhovel tejto prosbe a v r. 863 vyslal zo Solúna na Veľkú

Moravu bratov Konštantína a Metoda, ktorí dobre ovládali slovanskú reč. Pri činnosti im pomáhali aj žiaci Kliment, Sáva, Naum, Vavrinec a Angelár.

V r. 862 prišla do Carihradu žiadosť moravského kniežaťa Rastislava, ale prv než sa bratia Konštantín a Metod vydali na cestu, tak Konštantín zostavil písmo hlaholiku a začal prekladať do staroslovienskej reči najpotrebnejšie sväté knihy, začínajúc Evanjeliom sv. Jána. „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Bohom bolo Slovo.“ Toto sú prvé slová napísané v staroslovienskej reči. Solúnski bratia a ich pomocníci sa po príchode na Veľkú Moravu ihneď dali do práce.

Konštantín a Metod sa v r. 867 vybrali do Ríma, aby obránili liturgiu v reči ľudu a získali od pápeža Hadriana II. súhlas na jej vykonávanie v staroslovienskej reči. Pápež Hadrian II. Po preskúmaní textov schválil bohoslužobné knihy a biblické texty v staroslovienskom jazyku. Pápež povedal : „Schvaľujeme písmo vytvorené Konštantínom okolo r. 862 na účely svojej misie na Veľkej Morave ako písmo na zápis do staroslovienskej reči.“

Potom Konštantín vstúpil v Ríme do jedného z gréckych kláštorov a prijal meno Cyril a tam onedlho aj zomrel, a brat Metod sa vrátil pokračovať v práci na Veľkej Morave.

Rudolf Frano

Gondolatok a testvérekről

Már 1160 év telt el Rasztyiszlav tervének keletkezésétől, mely szerint előkészítette a szaloniki testvérek érkezését Nagymoráviába.

Szaloniki testvérek Szent Cyrill és Szent Metod a legismertebb keresztény misszionáriusok közé tartoznak. A nagymorvai működésük tetjesztette a keresztény egyházi kultúrát egész Nyugat Európában. (Megemlítenéd, hogy II. János Pál pápa 1980 decemberében a szaloniki testvéreket Szent Benedekkel Európa társvédőszentjeinek hirdette ki.)

Mikor Mojmir után a Nagymorva Birodalom élére 846-ban Rasztyiszlav fejedelem kerül, a Morva és

Nyitra között fekvő földön már 800 év körül terjeszkedni kezdett a kereszténység. Az első misszionáriusok ír és skót szerzetesek és német papok voltak. Rasztyiszlav fejedelem elhatározta, olyan misszionáriusok szerzését, akik nem a Német Birodalomból valók és a nép nyelvén beszélnek. Kérésére Rómából nem kapott kedvező választ, ezért a bizánci császárhoz, III. Mihályhoz fordult e szavakkal: „Népünk hátat fordított a pogányságnak és a keresztényi törvények szerint él. Sajnos nincs olyan tanítónk, aki a mi nyelvünkön világosítana fel minket a keresztény hitről, hogy a többi vidékek is, ha azt meglátják, utánozzanak minket.” III. Mihály eleget tett ennek a kérésnek és 863-ban

Szaloniki városából elküldte a Nagymorva Birodalomba Konstantin és Metód testvéreket, akik jól bírták a szlovák beszédet. Ténykedésükben Kliment, Száva, Naum, Vavrinec és Angár deákok is segítették őket. Már elutazásuk előtt 862 -ben érkezett Rasztiszlavtól a kérés, hogy Konstantin és Metód kelljen útra, így született Konstantin által a hlaholika írás, az első szláv ábécé. (Konstantin későbbi, szerzetesi neve Cyrill.) azután kezdte lefordítani a legszükségesebb szentkönyveket ószláv nyelvre. „Kezdetben volt az ige és az ige...” A Szalonikiból érkezett testvérek és segítők a Nagymorva Birodalomba való érkezéskor rögtön nekiláttak a munkának.

Konstantin és Metód 867-ben elindult Rómába, hogy megvédjék a szláv nyelvű liturgiát és

megszerezzék II. Hadriánus beleegyezését az ószláv nyelven való misézésbe. II. Hadriánus pápa áttanulmányozva az ószláv nyelvre fordított szentkönyveket, és a bibliai szövegeket, kijelentette: „Dicsérjük az írást, melyet Konstantin 862 körül saját missziója élén a Nagymorva Birodalomban mint szentírást ószláv nyelven elterjesztett.”

Ezt követően Konstantin az egyik Rómában működő görög kolostorba vonult és fölvette a Cyril nevet és ott nemsokára meghalt. Testvére Metód visszatért a Nagymorva Birodalomba és folytatta munkáját.

Franyó Rudolf

Határon túli szlovák újságírók találkozója

Július 30-án az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem, a határon túli szlovák ajkú újságírók konferenciáján. Az egész napos konferencia helyszíne a Pilisszentkereszten lévő Szlovák Ház volt. A találkozón számos elismert újságíró, volt

főszerkesztő is jelen volt. A képen Gregor Papucsek nyug. ezredes úr, Barkányi Zoltán nyug. főszerkesztő úr és Jozef Schwarz, szlovák államhivatalnok társaságában.

fotó: Fuhl Imre

Vizsga a szlovák-házban

A Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjai sikeres polgárőr alapismereti vizsgát tettek. Pilisszentlászló községében az új szlovák házban július 4-én dr. Bilisics Péter, a Pest Megyei Polgárőr Szövetség elnöke a Pilisszentlászlói Polgárőr Egyesület tagjainak oktatást és vizsgát tartott polgárőr alapismeretek témakörből. A megyei polgárőrség elnöke a polgárőrség jogi hátterét, a polgárőr jogai és kötelességeit ismertette, és egyéb jogszabályi ismereteket osztotta meg polgárőrségünk tagjai részére. Az alapos képzés végén a jelenlévők sikeres vizsgát tettek. Az egyesület részére dr. Bilisics Péter felajánlotta, hogy más témakörben, polgárőrséghez kapcsolódóan máskor is szívesen tart előadást Szentlászlón, pl. elsősegélynyújtásról, a tipikus betörési módszerekről, stb. Elhangzott továbbá, hogy ősszel az egyesület tagjai 40 órás tűzoltósági alapképzésen fognak résztvenni. Az egyesületünk közgyűlése az egyebek napirendi pontban meghallgatta az elnökség eddigi munkájának a beszámolóját, amit egyhangúan

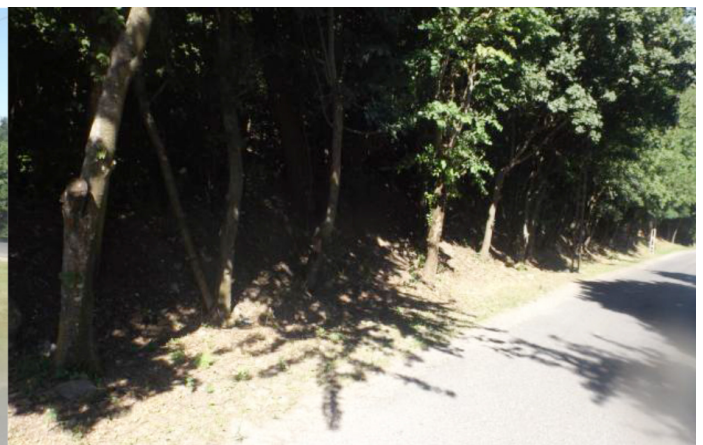
elfogadott. Egyesületünk együttműködést kötött a pilisszentlászlói Önkormányzattal és a Pest Megyei Rendőr-főkapitánysággal. A Pilisi Parkerdő Zrt.-vel folyamatban van az együttműködés megállapodás megkötése. Köszönjük a Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzatnak a helység biztosítását.

Mihics József egyesületi elnök

fotó: Mihics Krisztián

A ház bejárata minősíti a gazdát

A fenti mondás szerint községünk gazdái, a képviselőink jó minősítést kapnának. Krkos Attila a falugazdánk dolgoz, szorgos kezei által szépülnek községünk közterületei.

A gondos munkával elkészített tábláink mesterüket dicsérik.

A kétnyelvű új utcatáblák elhelyezése is

megtörtént.

A fentiek, lehet, apróságnak tűnő dolgok, de nagyon fontos elemei a faluképnek. Az is említést érdemel, hogy a fentiekén kívül még számos egyéb, lakóhelyünket szépítő munka lett elvégezve igen rövid idő alatt. Ezek a szépítgetések, nem csak saját közérzetünket javítják, de jó hírnevünket is

terjesztik. A falugazdánk és a közhasznúak ténykedésén kívül, nagyon dicséretes, Vrchovina Józsefné, Rozika és Dombai Gáborné, Jutka a főtéren, de leginkább az Alapítók Emlékműve körüli takarító, szépítő, önzetlen munkálkodása.

Fotók, szöveg: Franyó Rudolf

HUMOR

Részletek Franyó Rudolf Elődeink humora IV. című könyvéből

KORÁNKELÉS

A nyári szünidő végén, az első tanítási napon az osztályfőnök érdeklődik a gyerekektől, ki mit csinált, merre járt a szünidőben. Bélára kerül a sor, aki gyakran szokott késni reggelente:

- Nos, Bélus, kialudtad e magad a szünidőben?
- Én bizony igen – válaszolja Béla.
- Az nagyon jó, és mikor keltél ki az ágyból?
- Amikor a nap besütött az ablakon.
- Húha, olyan korán?
- Á, dehogy, az én ablakom délre néz.

KICSIT HALKABBAN

Gizi néni, a nagy mesemondó, unokája ágyánál ült és mesét mondott. Az unoka egy ideig figyelt, aztán megszólalt:

Szeretnék már aludni. - Nem tudnál egy kicsit halkabban mesélni? Úgy jobban elalszom.

ESZPERANTÓ ORSZÁG

Az 1970-es években gyakoriak voltak a eszperantó

nyelvi táborozások.

Iskolakezdekor az osztályfőnök megkérdezi Bélát: - Aztán tanultál e valamit eszperantóul, a kéthetes nyári táborban? Béla bizony nem volt a táborban, de azért kívágta magát:

- Ó én, egész nyáron Eszperantóban voltam a rokonoknál.

MENNYI AZ IDŐ

János bácsi Jankó fiával fát termel az erdőben. Delet sejtve odaszól a közeli farönkkel kínlódo fiához:

- Eridj Jankó a hátikosárhoz hozd ide a demizsont és nézd meg hány órát mutat a vekker. Jankó rögtön lerakta fejszójét és igyekezett a demizsonhoz. Miután meghúzta a borosüveget, megnézi az órát, és átkiáltott édesapjának:

- Édesapám, tíz perc múlva lesz dél.
- Nem azt kérdeztem, mennyi lesz, hanem most mennyi! – kiáltott vissza mosolyogva édesapja.

Részlet Franyó Rudolf VAJZLIK, A REJTÉLYES PILISI BETYÁR c. könyvéből

- Menj el! – intett fejével Vrabcnak Andris.
 - És az élelem? – mutatott a borjúra.
 - Arról majd én gondoskodom.
 - Ha úgy gondolsz. No, nem tudom, mit fog mondani a kapitány. Ő parancsol, nem te.
 Andris ökle görcsösen emelkedett, Vrabc jobbnak látta elszaladni. A kicsi pásztor még mindig zokogott. Nem tudta, mi történik körülötte. Andris föléje hajolt és megsimogatta a fejét.
 - Ne sírj, milyen legény lesz belőled, a lányok nem fognak szeretni. Hogy hívnak?
 - Fülöp – emelte fel fejét.
 - Hány éves vagy?
 - Tizenkettő – ment ki belőle az utolsó sírás.
 - Ej, Fülöp, tizenkét éves vagy és sírsz, mint egy csecsemő. Bizony nem vagy te Fülöp, inkább Fülöpke.
 Ez segített, Fülöp inge újjával megtörölte szemét és abbahagyta a siránkozást.
 - Megkereszteltek-e már férfinak, Fülöp?
 A válasz világos volt, fejével nemet intett.
 - Pedig már felavathatnának. Úgy viselkedtél, mint egy sárkány. Én mondom, ha az a zsvány nem üt meg váratlanul, még le is győzted volna.
 Ez volt a legnagyobb dicséret, amit Matyi kívánhatott volna. Gondolatai már ott jártak, hogyan veri azt a zsvány Vrabcet.
 - Majd én megmutatom, csak jöjjön még egyszer.
 - Jobb lesz nem várni rá, és nem járni ilyen messzire.
 - Gyorsan akartam a Cifrát meglegeltetni.
 - Inkább legeltesd meg lassabban, csak rendesen térj haza. Érted?
 - Mhm.
 - Itt a borjúd és menjél!
 Megvárta, amíg Fülöpke lemegy az útra, aztán elindult felfelé az erdőnek. Málnát szedett és Vrabcot gondolkodott. Hol rejtőzik benne annyi gonoszság!? És lelkiismeretlenség. Úgy tűnik, hogy senkit sem kedvel. Mi volt, és honnan jött, hogy nem mérlegeli egy szegény ember borjújának ellopását?
 Mikor Vajzlik a völgyből egy őzikével tért vissza, Gasperek kiabált vele.
 Vrabcnak parancsoltam meg az élelem beszerzését, nem neked.

- Nem mindegy, ki hozza?
 - Nem bizony, mert akkor mindenki kikerülheti a parancsaimat, és ne kötözködj, ne légy olyan, mint egy sündiszó!
 - Te is az lennél, ha látnád, hogy onnan visznek, ahonnan nem lenne szabad – intett fejével Vrabc felé.
 - Onnan kell elvenni, ahol van, és ahonnan lehet. Kupecektől, uraktól, ingyenélőktől. A szegényektől nem szabad. Egyenlővé akarjuk tenni a világot, igaz?
 - Lehet, hogy te igen, de mi azon vagyunk, hogy minél előbb meggazdagodjunk, ezért nekünk mindegy, hogy kitől rabolunk. Ilyen a mi regulánk. És neked azt kell tenned, amit mondom, akár tetszik, akár nem. Papot, borbélyt, vagy akár özvegyasszonyt is ki kell rabolni!
 - Azt aztán nem! – ugrott fel Hornyák az őzike mellől, amit ügyesen nyúzott.
 - Az özvegyekre ne pályázz! Özvegyasszonyokat nem szabad bántani. Hol fogunk máshol menedéket találni, mint náluk.
 Gasperek beismerte tévedését.
 Ugyanakkor magában azt mondta: Mindenkit meg kell fegyelmezni, Vajzlikot különösen.
 - Hogyan tudtad elkapni? - szólt közbe Vajzlik volt kürtöse Hicsák, hogy megelőzze a további vitát.
 - Kővel.
 - Ezt aztán nem hiszem – morgolódott a Gasparekkal tartó Gajdos.
 - Azt gondolsz, a vezetőnk duplacsövűjét kértem kölcsön? Még baltám sem volt. Kővel ütöttem le. Ettől elvesztette eszméletét, késemtől az életét.
 - Nem szaladt volna sokáig, - mutatott Malík. Át volt löve a lába.

- Akkor szétlőtt húst fogunk reggelizni – fintorgott Vrabec, de senki nem csatlakozott hozzá.

- A friss őzike hús könnyű a gyomornak, nem úgy, mint a füstölt régi – nyalogatta szája szélét Vostyinár, miközben pipáját tömkölte szárított málna- és eperlevéllel.

- Te a pipáddal legszívesebben a bort is felfüstölnéd – jegyezte meg mosolyogva Vajzlik, miközben a Matyitól kapott hiúzát simogatta.

A hiúz Vajzlik tenyeréből evett és nyaldosta ujjait.

Mindenkit meg kell fegyelmezni, Vajzlikot különösen – gondolta Gasperek.

- Rossz állat az, akármit mondasz. Még elárulhat minket. Igazán megszabadulhatnál tőle.

Minél jobban szidta a hiúzt, Vajzlik annál jobban ragaszkodott hozzá. Mint gyermeknek, a nevelőapjánál neki is volt hiúza, szarvastehene, sólyma. Igaza volt nevelőapámnak - nosztalgizott Vajzlik: a kezeimet megértik az állatok. Szememet is, ahogy sok ember nem tud közeledni, úgy van ez a vadakkal is.

Nem tudom, jót cselekedtem-e, amikor beálltam a zöld hadseregbe. Gasparekkel úgy-ahogy még ki lehet jönni, de Gajdos egy kutya. Békétlenséget szít. Tanácsokat ad Gaspereknek. Gonoszak azok a tanácsok. No, meglátom, egyenlővé tesszük-e a világot, vagy csak öldösünk.

- Ahogy mondom, meg kellene szabadulni a hiúztól! – folytatta Gasperek.

Bosszantotta, hogy Vajzlik nem válaszol.

- Mondtam valamit!

- Neked a tetvektől kéne megszabadulnod! - szólt Andris.

- Tetű mindenkinek van.

- Nekem nincs – csapott a hóna alá Malík.

- Nekem bizony van, húzott elő hármat-négyet Vrabec.

- Miért ne lenne nekünk is? Hiszen a kastélyokban is háziállatnak számítanak.

Mikor jót nevettek a mondásán, hozzátette:

- A tetűket is Isten teremtette.

- Ha sokat leszel az erdőben, neked is lesz.

NINCS EGYSÉG

A zólyomi vásárra igyekvő kupeceket kísérő legények közül Vajzlik az egyikkel ruhát cserélt. A tisztí szíját kicserélte egy szlovák széles derékvédő

övre, mert egy ilyen két csatos, széles öv kész kamra. El lehet helyezni benne a varrókészletet, puskaport, ólmot, kést, sót, kovakövet, acélt és nem veszíted el a legerősebb harcban sem.

Végül az elveszett baltája helyett egy másik baltát keresett, nem újat, Isten őrizze! Ha újat venne, azt el kellene vinnie, megedzeni a kovácshoz. Olyan jó széleset és éleket, mint a borotva. A nyele még jó sima volt, amibe olyan mintákat véshet, amilyet akar. Minden barátja rajta csodálkozott.

Gajdos idegesítette, hogy Vajzlik nem beszél vele. Neki keskenyebb öve volt, de erős lábbelije. Csakhogy Vajzlik jól tudta, mi kényelmes az erdőben a lábnek. Jól elkészített bocskor jobb, mint a kétszer kedveltebb csizma.

Mikor helyett találtak maguknak, szétosztották a zsákmányt, melyet a vásárra igyekvő kupecektől szereztek. Gasperek egy-kettőre végzett az osztással.

Malík és Vrabec kapta a legtöbbet. Vostyinár az összes dohányt, Vrabec az ezüst tálakat...

- Milyen törvény szerint osztasz, hajtman? – avatkozott bele Vajzlik.

- Emberi, vagy isteni törvény szerint? - a főnök gondolkodott egy pillanatra.

- Isteni szerint.

- Ez azt jelenti, hogy az egyiknek sokat, a másiknak keveset?

- Mindenkinek annyit, amennyit érdemel?

Gasperek szétterpeszkedett Vajzlik előtt.

- Az én dolgom, hogy szétosztom, vagy megtartom, meg az, hogy megbüntessem az engedetlenséget. És te, amikor Vrabecnek nem engedted elvinni a borjút, ellene szegültél a parancsomnak. A hiúz Vajzlik ölében aludt és a vita felébresztette. Vajzlik nyugodtan nézett szemébe.

- Feküdj, fekédj, minden rendben van.

Nem volt.

Gasperek sült bárányt osztogatott, de Vajzlikot „kifelejtette”.

- Ejha, de jó lesz nekem zshiványkenyéren! A hajtman fizetni fog nekem hetente két napot és semmit nem fogok csinálni, csak a beleket szárítani.

- Haha, milyen durcás – hízelgett Gajdos Gaspereknek.

- Te forogsz a vezér körül, mint a ministráns.

Ezen Vostyinár is nagyot nevetett és ez

felbosszantotta Gajdos.

- Az Istenedet!

Vajzlik békésen állt, de a hiúz mérgesen rávicsorította fogait. Gyáván elvonult.

- Megállj csak, ezt nem felejttem el!

- Hagyd abba, pénzosztás következik – csitította Gasperek.

Vajzlik és Malik minden pénzt kiszórtak a vörös szövetre, amit a főúri hintó kifosztásakor Hicsákkal együtt szereztek. Szép summa volt az.

- A pénz egyenlően osztotta szét az utolsó garasig a zsványvezér. Azok hárman, akik elkapták a hintót, többet érdemelnének – jegyezte meg a pipáját szipogató Vostyinár. – Üres kézzel is jöhettek volna, vagy akár le is tagadhatták volna.

- Meg lett mondva: Egyenlően, tehát egyenlően. Mikor, hogyan akarja a vezér. Nem igaz, Andris? Mondjad, ez téged illet a legjobban.

- Nos, barátaim - állította le a vitát Gasperek, ha továbbra is így megy, télire gazdagok leszünk.

- Így kell lennie, mert a Garam völgyében várnak ránk a körmöci dukátok.

- Ne beszélj!

- Várnak, ha mondom.

- Honnét tudod?

- Gajdos tudta meg a zólyomi vásáron.

- Öreg mamák mesélték? – nem hagyta magát Vajzlik.

- Te vagy öregasszony – válaszolta Gajdos és a többiek felé fordulva folytatta:

- A zólyomi vásár utáni napokban a Garam-völgyében fog menni egy dukátokat szállító kocsi, Garamszentbenedek irányába. A szállítmányt mindössze egy tízfős huszár raj kíséri.

- Hová vihetik azokat a dukátokat? – kérdezte fejét tekergetve Vostyinár.

- Talán egyenest Gasperek udvarába – gúnyolódott Vajzlik.

Senki nem nevetett.

A körmöci aranydukátok megszerzésének lehetősége gyönyörűbb volt annál, mintsem hogy nevensenek rajta.

Már második hete álltak lesben, de a körmöci aranyakat szállító kocsi nem jött. Eleredt az eső. A sziklák alatti résekbe bújtak. Elkedvtelenedtek. Sokan abba akarták hagyni a megfigyelést. De Gasperek nem engedte.

Csupán azt mondta, hogy meg kell állítani az olyan utasokat, akiktől van mit elvenni. A kis hal is jobb, mint a meztelen tenyér. Amikor sokat tétlenkednek az emberek, megszállja őket a rossz lélek. Minden rossz nekik, mindenki ellen.

Vajzliknak jó volt. A hiúz hol nyulat, hol nagyobb madarat hozott. Estére elindult vadászni és reggelre mindig hozott valamit. A hozott zsákmányt Andris Gajdos kivételével szétosztotta. Erre Gajdos, többször megfenyegette a hiúzt, de Gasperek megvédte.

- Nem látod, milyen jó szolgálatot tesz az egész regimentnek? Csak próbálj csinálni vele valamit, saját magam fogom összetörni bordáidat!

A megtört tekintélyű parancsnok tiltása ellenére mindig magával hordta barátját Vajzlik. Mikor őrségben volt, a hiúz volt az egyetlen vigasza. Elejétől fogva nem hitt ebben a vállalkozásban, hogyan tudott volna jó kedvvel figyelni.

Átázva, fázósan áll a sziklák alatt és azon gondolkodik, hogy odaáll Gasperek elé és az egész csapat előtt megmondja:

- Elegendem van már ebből! Így nem teszünk eleget ígéretünknek, hogy egyenlővé tesszük a világot.

Meg aztán nem tűrhetem mások butaságát. Gasperek inkább rabol, mint eleget tegyen ígéretének. Az áruló Ocskay László elfogása érdekében sem tesz semmit.

Most, mikor csak néhány kilométerre vagyok Saskőváraljától, ki kell használnom a lehetőséget, hogy „sajátjaimmal” leszakadjak Gasperektől és annak embereitől.

Az „enyém” közül, aki akar, velem jöhet. Saskőváralján akad számunkra annyi étel-ital, és szállás, hogy kiteleljünk. Tavasszal aztán útra kelünk és két-három nap múlva meglátjuk a pilisi hegyeket. Azután, aki akar, a jobb sors reményében lemehet az Alföldre.

Előbb azonban Érsekújvárra a hadbírótság elé kell szállítanunk a trencsényi csatavesztés okozóját, Ocskay Lászlót.

A második hét is várakozásban telt el. Végül Gasperek is elismerte, hogy az aranydukátokat szállító kocsi csupán vaklárma volt.

Egyre jobban csökkent vezéri tekintélye társai előtt. Zsákmányszerzés nélkül elkeseredve bandukoltak vissza erdei szálláshelyükre.

Útközben rajta ütöttek egy úri hintón, amelynek

utasaitól elrabolták ékszereiket. Fenn,

a hegyekben egy juhászgazdától eloroztak két bárányt. Gajdos Vrabeccal hozott a fuvaros - kocsmából egy aranygyűrűért vásárolt hordó bort.

Az elfogyasztott báránypecsenye és a rá ivott borocska feloldotta búskomorságukat.

Mikor már jó hangulat lett úrrá a csapaton, Gasperek előadta tervét, amelyben ő sem bízott.

- Jól van, ez most nem sikerült, de tudok arról, hogy Ocskay László kétezer aranyat ígért Rákóczi hadvezére, Bercsényi elfogásáért. Ezt a temérdek aranyat, ha szétosztjuk, sokáig gond nélkül élhetünk – tette hozzá.

- Nos, én lemondok a részemről! – kiáltotta a fiatal Hicsák, Vajzlik kürtöse.

- Ilyen aljasságban nem kívánok részt venni – tette hozzá.

- Én sem! – állt fel Hornyák, aki megmenekítette Esze Tamást.

- Nem tartották be ígéretüket vezetőink, mely szerint felszabadítanak minket a jobbagyság terhei alól – tromfolta le mindkettőjüket Gasperek.

Vajzlik egyelőre nem avatkozott bele a vitába. Gasperek emberei egyértelműen kitarítottak vezérük mellett. Koszka és Komár, akik még a trencsényi csata előtt leszakadtak a kuruc csapatuktól, nem avatkoztak bele a vitába. Mérlegeltek.

- Bizony, az a temérdek arany pénz nem hangzik rosszul – súgta Komár a társának, akivel együtt szöktek meg Pekry csapatából.

- Amennyiben sikerül vezérünk terve, a zsványbaltánkat szegre akasztjuk és visszamegyünk szülőfalunkba. Ennyi pénzből még ki is válthatjuk magunkat a jobbagyság alól – helyeselt barátja.

Az evéstől- ivástól ellazult Vostyinár oldalt dőlve, nyugodtan pőfékelt.

Gasperek tisztán akarván látni helyzetét, megszólította Vajzlikot.

- És te Vajzlik, velem tartasz-e? Vajzlik fölállt és mély, dörgedelmes hangon megszólalt:

- Még az eskünk előtt azt mondtad hajtman, hogy elfogjuk, és hadbírótság elé visszük az áruló Ocskay Lászlót.

Ezzel szemben, most az áruló Ocskay Lászlónak, aki fejedelmünk kegyeibe férközött és Rákóczi villámának nevezünk, neki akarod kiadni Bercsényit, szabadságharcunk hadvezérét?

Vajzlik szavait mély csend követte. Gasperek nem talált szavakat.

Vajzlik folytatta:

- Azt javaslom, hogy mindenki maga döntsön arról, hogy kényszer nélkül, ki tart veled ezen a gyalázatos úton.

- Én, mivel nem váltottuk be ígéretünket, nem akartuk egyenlővé tenni a világot, hanem helyette csak a válogatás nélküli rabláson gondolkodunk, leválok a csapattól és néhai nevelőapám közelben lévő saskővárjai birtokára húzódok vissza télire, de csak akkor, miután elkaptam és a bakó kezére juttattam Ocskayt.

- Neked, Gasperek, senkit nem áll jogodban erőszakkal itt magad mellett tartani.

Gasperek remegett a dühtől, de nem talált szavakat Vajzlikkal szemben. A táborban még mindig a meglepetés csendje honolt.

Krkos, és a két liptói legény Kohút, Kunyik mellett üldögélő Martin hangja törte meg a csendet:

- Mi mind a négyen veled tartunk, Andris! – kiáltotta határozottan.

- Én is veletek tartok testvérek! – kiáltotta a tűz mellett guggoló Hicsák.

Gasperek szava törte meg a csendet.

- Úgy látom, heten vagyunk hat ellen. A rövid csendet a külön sátrukban ülő Koszka – Komár páros kiáltásai törték meg.

- Mi senki ellen nem akarunk verekedni! – kiáltották szinte egyszerre.

- Eddig bármilyen nézeteltérések is voltak közöttünk, verekedésre sor nem került, azt én is szeretném elkerülni – mondta higgadtan a pipáját szorongató Vostyinár.

Gasperek tudomásul véve az erőviszonyokat, befejezte a kötözködést.

- Hát akkor véget ér rövid ideig tartó együttlétünk – jelentette ki a zsványkapitány.

- A látszólag békés csendet kihasználva Vajzlik öt bajtársával elhagyta a tábor.

(Folytatjuk)

Első áldozás

Fajcsák Tibor atya szervesésének köszönhetően, sokévnyi kihagyás után, 2016. június 5-én Pilisszentlászlón ismét megtörtént a tradicionális elsőáldozás.

Csodálatos, napsütéses hajnal virradt falunk fölött. A pálos templomunk kertjében korán reggel nagy volt a sürgés - forgás. Évek óta nem látott eseményhez, az első áldozáshoz készülődött a falu apraja, nagya. Elsőnek a hozzáértő férfikezek a sátor állították fel. A többiek a padokat hozták és helyezték a már elkészült önkormányzat által biztosított sátorba.

Az asszonyok hordták a frissen szedett virágokat és díszítették, csinosították a templom belsejét és környékét.

Mire megszólalt a szentmisére hívó első harangszó, addigra már az utolsó szál virág is a helyére került. A temetőnkben végső álmukat alvó elődeink sírjai felett az örök emlékezett jeléül a megszokottnál több virágot helyeztek az utódok. Az igen nagy sátor nem sokáig maradt üresen. Már jóval a szentmise megkezdése előtt mindenki igyekezett helyet foglalni a nap elől árnyékot adó sátorban elhelyezett padokon. A második harangozásnál, vagy utána érkezőknek már csak a sátoron kívül jutott állóhely. Az igen gondos szorgalmas rendezők és segítők újabb padokat hoztak, amiket a sátoron kívül helyeztek el. A fiatalok többsége helyét átengedve az idősebbeknek, a sátor körül

keresett magának a lehetőségekhez képest minél jobb állóhelyet. A díszes ünnepi ruhába öltözött ministráns a miséző oltárnál foglalt helyett.

Tibor lelkiatyánk arcán a meglepettség mosolya villant, mikor meglátta a gondosan feldíszített templomot és az ünnepi áhítattal várakozó hívők sokaságát. Mikor az oltár mögé lépett, csend lett és

kezdetét vette a várva - várt szentmise. Az elsőáldozók áldoztatásánál örök emlékezet okául kattogtak a fényképezőgépek és pörögtek a videók. Minden hozzátartozó igyekezett maradandóvá

tenni gyermeke elsőáldozását. Ezt követően a megszokottnál többen áldoztunk. A sor végén állóknak meg kellett várniuk, amíg Tibor atya újabb ostyákat hozott.

A szentmise végén, folytatódtak a fotózások. Az elsőáldozás főszervezőjével is sikerült az első áldozókkal közös képet készítenem. Templomunk fennállása óta nem volt még ilyen ünnepi sátor felállítva. Az elsőáldozás megrendezésében résztvevők odaadó munkája dicséretes és példaértékű.

Első áldozók

Dombai Levente, Turáni Viktória, Varga Eszter, Vanyák Maja Szinnai László Sára David Varga Viktória, Vanyák Kira, Vanyák Dóra, Vanyák Brigitta, Hornyák Dalma, Dombai Dominik Hajdú Hajnalka, Vanyák Kinga Lilla, Sára Márkó.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft.

technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015